

Поскоро го скъта въ торбата си, която нарамчи и си отиде право у дома. безъ да обади нѣкому дѣ са е луталъ и какво е правилъ; напаренъ отъ първата си патима, дѣто бѣше си далъ имота на нехрани майковци, той несмѣяше да каже вече ни на братъ ни на синъ, а самъ си знаеше своето.

Най-сѣтнѣ той са обвѣрѣва на сестренецътъ си, който бѣше единъ добъръ момъкъ и приличаше на уйка си: кроткъ, незлобивъ, благонравенъ и праволубивъ. За това и уйчо му го обикна и пожела да умре при него, който го прие на драго сърдце и го имаше вмѣсто баща. А неговитѣ синове осиромашахъ, и единъ отъ тѣхъ напусти къща и дѣца, отиде въ чуждина ужъ на печалба, а другій остана у бащината си къща, но за какво бѣше? по доле и отъ просяцитѣ. Тѣй Богъ наказва неблагодарнитѣ синове а богато награждава добритѣ.

Бжди благоразуменъ, добронравенъ, признателенъ, кроткъ и незлобивъ, о человекче! и Богъ неще да та остави да испаднешъ въ примѣждіе; Той е всемилостивъ, та ще са погрижа за тебе и нѣма да загинешъ отъ гладъ или отъ друга напасть.

РИБАРЪТЪ.

Който забравя Бога и Богъ го неоставя.

Единъ рибаръ, подранилъ веднѣжъ да отиде на ловъ, цѣлій день той хвърга мрѣжата си, но неможа да улови ни една рибка. Наскърбенъ отъ несполуката, нехвърли вече и връщаше са празенъ: »може да не съмъ днесъ честитъ, думаше на ума си, защото отзарана, като излѣзохъ отъ дома, Богу са непомолихъ; но това азъ никога нещъ вече забрави.« Но щомъ помисли и си въздъхна, ето че една голѣма рибка, подгонена отъ друга по-голѣма, искача отъ водата и за